

Laudatio na Ladislava Čerycha

Narodil se 24. září v Trutnově, ale celé dětství a mládí prožil v České Skalici. Otec Ing. Čerych vlastnil továrnu v Jaroměři, matka pocházela z průmyslnické rodiny Bartoňovy.

Obecnou školu navštěvoval zde v České Skalici, gymnázium v Náchodě, maturoval v roce 1944. Dovolte citovat vzpomínku pana Čerych na mladá léta strávená ve Skalici a v Náchodě:

„Přes všecku nepřízeň doby panovala na náchodském gymplu národní solidarita a společný odpor k nacizmu. To umožňovalo i různé kulturní aktivity. Ve Skalici jsme se vyžívali na ochotnické mladé scéně, vedl ji o tři roky starší František Štěpánek, pozdější režisér Divadla na Vinohradech. Milovali jsme jazz.... Některé z tehdy uzavřených přátelství nám vydržela po celý život.... Mládí prožité v rodném kraji je bezesporu důležitou součástí mého života. Odchod do emigrace, nejprve do Anglie a krátce nato do Švýcarska, znamenal pro mne ovšem veledůležitý předěl...“

V roce 1948 odjíždí z Československa, aby se nadlouho do vlasti nevrátil. Studium ekonomie a sociologie, které započal ve vlasti, dokončil ve Švýcarsku a na Evropské koleji v Bruggách, kde později pracoval. Stál u zrodu české redakce rádia Svobodná Evropa v Mnichově, kde spolupracoval s Pavlem Tigridem jako redaktor programu nazvaného Evropa bez železné opony. Aktivně se účastnil založení a redakce časopisu Skutečnost, vydávaného nejprve v Ženevě, později v Londýně a v Mnichově. Pod názvem Hluboká stopa byla vydána na podzim roku 2008 obsáhlá kniha s výběrem článků uveřejněných v této revue s analýzou jejího významu.

Ladislav Čerych žil od 60. let v Paříži, ve Francii žije též jeho mladší bratr, ekonom Jiří Čerych. L. Čerych spolupracoval s řadou mezinárodních i nevládních, velkých i malých organizací. Mezi nimi byly i Atlantický institut a UNESCO, kde se soustředil především na problémy vzdělávání ve vývojových zemích.

Po listopadu 1989 se vrací do Československa a v roce 1994 stojí při založení Střediska vzdělávací politiky při Pedagogické fakultě Karlovy univerzity, pět let byl rovněž ředitelem této instituce. Rovněž působí jako zástupcem České republiky ve vzdělávacím výboru Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, se kterou byl v úzkém styku již mnoho let. V roce 1998 mu byla udělena medaile Jana Ámose Komenského.

V restituci byla bratrům Ladislavu a Jiřímu Čerychovým vrácena vila, kterou dostala jejich maminka Marie jako svatební dar od svého strýce Ladislava Bartoně. Bratři vilu v roce 2001 darovali Nadaci rozvoje občanské společnosti. Při slavnostním předání klíčů dne 24. května 2001 řekl velvyslanec Evropské unie v ČR Jeho Excelence Ramiro Cibrián:

„Ušlechtilost bratrů Ladislava a Jiřího Čerychových není běžným jevem. Rodinnou vilu darovali organizaci podporující subjekty, které poskytují pomoc ohroženým a znevýhodněným skupinám. Oceňuji záměr dárců, aby se objekt využíval k neziskovým a vzdělávacím cílům a k rozvoji evropské spolupráce. Výsledky práce budou tak ku prospěchu města i Euroregionu.“